

[Inger Stilling Pedersen]

fælde er forekommet dødsfald, fordi vagtlægen ikke nåede frem i tide. Så når man diskuterer problemerne, skal man nok passe en lille smule på med at sige, at hvis der sker den slags ting, skyldes det den nye ordning.

Det væsentligste ved den nye ordning må være, at borgerne kan føle sig trygge. Hvad enten det drejer sig om unge, småbørnsforældre, ældre eller handicappede, som har brug for en vagtlæge, uanset i hvilken anledning, skal man være sikker på, at man kan få den fornødne hjælp. Og det må altså være amternes ansvar, at ordningen fungerer, som den skal.

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at der er mange steder, hvor der er meget få udkald, og kan man bruge vagtlægerne mere fornuftigt her, er ordningen jo god nok. Den vil f.eks. sikkert komme til at fungere godt i mange større byer. Men som Kristeligt Folkeparti har sagt både ved tidligere lejligheder og i dag, er problemet jo størst i de tyndtbefolkede områder, hvor der er langt til lægehjælp, og hvor man føler sig utryk på grund af de store afstande. Derfor er det meget væsentligt at se på forholdene i de områder, henstille til de pågældende amter at tage problemerne op og tale med kommunerne om, hvordan man får en tilfredsstillende ordning.

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi også meget glade for, at man har mulighed for at få hjælp af sin egen praktiserende læge. Hvis man er alvorligt syg, betyder det utrolig meget, at det ikke er fremmede, der behandler én. Derfor tror jeg også, at det er meget vigtigt, at man også her taler med amterne om at få nogle ordninger, der kan tilgodese de helt specielle behov, der findes.

Så har man diskuteret, om man selv skal komme til lægen eller lægen skal komme til én. Det må vel afhænge af, om man overhovedet kan komme, og der har fra handicaporganisationernes side været rejst nogen tvivl om spørgsmålet. Men jeg vil da gå ud fra som givet, at hvis man er så handicappet, at man ikke kan komme ud, må lægen selvfølgelig komme hjem til én, det kan der overhovedet ikke herske tvivl om. Men der er da nogle tilfælde, vel især i byerne, hvor man kan benytte egen bil eller i hvert fald tage en taxa til en overkommelig pris for at komme til lægen, og det sker jo også i vid udstrækning i dag, hvor der på nogle Falckstationer er vagtlæger, hvor

man f.eks. kan få udleveret nogle tabletter eller få behandlet lette tilskadecomster.

Men hvis det er virkelig alvorligt, bør man også i dag under den nuværende ordning ikke vente på en vagtlæge, men tilkalde ambulance med det samme. Det kan i nogle tilfælde redde menneskeliv, og det må også understreges her, at drejer det sig om akut, alvorlig sygdom – og det vil man i mange tilfælde slet ikke være i tvivl om – så gælder det bare om at få sendt bud efter en ambulance og komme af sted hurtigst muligt.

Jeg synes, vi skal prøve på at få så mange nuancer ind i debatten som muligt og spørge os selv, hvad vi egentlig vil med denne debat. Jeg er enig med Fremskridtspartiet i, at vi skal nå frem til, at alle mennesker her i landet, uanset hvor de bor, kan føle sig trygge, og jeg er enig i, at vi ikke skal bidrage til at skabe utryghed. Men lægerne har nu engang indgået en overenskomst, og jeg er enig med de partier, der har sagt, at der ikke skal gives nye bevillinger, for så kan man altid få lavet en ordning om. Jeg tror, det er muligt inden for de givne rammer at skabe en ordentlig ordning, men det er bare meget kedeligt, at Folketinget skulle blandes ind i det, at man ikke ude i amterne selv kunne finde ud af at skabe denne tryghed. For hvis der er noget, der er belastende, er det, at man føler sig utryk.

Derfor vil jeg gerne henstille til amterne, at man virkelig prøver på at tage hele spørgsmålet op til nyvurdering i samarbejde med kommunerne, finde ud af, hvordan ordningen fungerer, finde frem til løsninger for de mennesker, der er særlig udsatte og har særlige problemer. Jeg tænker her f.eks. på kronisk syge, familier med småbørn og handicappede, som ved, at de jævnligt kan få brug for hjælp, og har brug for at vide, hvordan de skal forholde sig.

Fra Kristeligt Folkepartis side håber vi på, at det kan lykkes at få vagtlægeordningen til at fungere, som den skal, og at få ryddet det af vejen, som skæmmer den. Men lad os ikke forfalde til at tro, at alt det, som findes i dag, er godt. Jeg kunne give adskillige eksempler på, at den nuværende vagtlægeordning ikke har fungeret tilfredsstillende.

Vi er i hvert fald indstillet på at gå ind i et positivt arbejde for at få en tilfredsstillende vagtlægeordning. Det skylder vi både os selv og befolkningen.